

nævnte, er det jo Arbejdsgiverne i Landbruget, i Industrien, i Handelen, i Haandværket, i Skibsfarten m. m., der yder Bidrag, og disse Bidrag vil vel for indeværende Aar blive omkring en 6 Mill. Kr. Bidragene vilde være blevet større, hvis ikke, som det ærede 13de tingvalgte Medlem ogsaa nævnte, der var Arbejdsgivere, der ellers skulde have svaret Bidrag for 80 000 Arbejdere, som ikke kom til at svare noget Bidrag, fordi de opgav, at deres Folk var fæstet paa Aarskontrakter. Den Gang vi forhandlede om Loven og gik til at indsætte denne Bestemmelse om Aarskontrakt, mentes det blandt Medlemmer her, at det i hvert Tilfælde kun vilde være en forholdsvis ringe Del, der paa den Maade vilde blive fritaget for at yde Bidrag. Men det har jo vist sig, at det er blevet betydeligt flere.

Det ærede 13de tingvalgte Medlem kom i denne Forbindelse ind paa en Forhandling, der føres i Arbejdsløshedsnævnet, og som endnu ikke er tilendebragt, men som skal fortsættes i Morgen Formiddag, angaaende de Bidrag, der skal ydes af de enkelte Arbejdsgivere for de hos dem beskæftigede Folk. Loven har jo bestemt, at det skulde være fra 3 til 15 Kr. med et Gennemsnit af 9 Kr., og det er ogsaa blevet saaledes, at de er sat i een Klasse alle sammen indenfor hvert Fag. For en Smedesvend betales der samme Bidrag, enten han er beskæftiget hos en mindre Klejnsmed eller hos Burmeister & Wain. Der betales det samme for en Havearbejder, enten han er beskæftiget ved en ganske lille Virksomhed eller ved en stor Virksomhed. Men da man for et Par Aar siden i Nævnet stod ganske uforberedt og ukendt med, hvorledes Forholdet skulde ordnes, blev Landarbejderne sat i forskellige Klasser: 3, 4½, 6 og 9 Kr., alt efter, hvor de var beskæftiget. Ved den Revision, som nu finder Sted, mentes det at være mere i Overensstemmelse med den øvrige Praksis, at der blev sat et bestemt Beløb for hver Mand, hvad enten han beskæftiges i den større eller den mindre Virksomhed. Hvor meget det bliver til, skal jeg ikke kunne sige, men over 6 Kr. bliver det i alt Fald ikke. Gennemsnittet er for samtlige Arbejdere beregnet til at skulle være 9 Kr., saa Beløbet vil dog komme til at ligge en Del under Gennemsnittet. Hvorledes denne Forhandling vil ende, skal jeg i øvrigt ikke kunne sige i Dag, det vil jo vise sig, og Resultatet vil derefter af Nævnet blive fremsendt til Indenrigsministeren til Afgørelse.

Ganske fraset dette Forhold tror jeg,

at det, som den økonomiske Situation er nu her i Landet, er urigtigt at drage indtil 50 Mill. Kr. ud af Omsætningen og lægge dem ind i en Fond. Men hvorledes er det i øvrigt gaaet med Udnyttelsen af Bestemmelserne i Lovens tredje Afsnit? Ja, det er gaaet saaledes, at de paatænkte Nødhjælpsarbejder, som i hvert Fald efter min Opfattelse skulde have været Hovedformaalet med dette Afsnit, er blevet det underordnede, medens Ydelsen af Understøttelser til Arbejdere, i hvis Fag der er ekstraordinær Arbejdsløshed, er blevet det overvejende, og jeg tror ikke, det dertil er nødvendigt at etablere Fonden. Jeg var mellem dem, der mente, at en Foranstaltning som Nødhjælpsarbejder vilde blive modtaget med stor Tilfredshed og give en betydelig Del af den arbejdssøgende Befolkning Beskæftigelse, men det slog jo ikke til. Der var selv paa det gunstigste Tidspunkt kun et rent Faatal — jeg tror knapt 800 af ca. 40 000 — i Virksomhed med Nødhjælpsarbejder. Skønt jeg syntes, det var en god Foranstaltning, tror jeg ikke, den har nogen Fremtid for sig, og som den rene Understøttelsesinstitution, som Arbejdsløshedsfond synes jeg, at der i Øjeblikket ikke er nogen Grund til at opretholde Lovens tredje Afsnit. Den Hjælp mener jeg kan skaffes ad anden og rent forsikringsmæssig Vej, og derfor kan man vistnok godt tage under Overvejelse, om ikke hele Rigsdagsudvalget, C-Nævnet, og hvad der hører til Lovens tredje Afsnit, kan tages ud.

Hvis det Bidrag, et Medlem af en Arbejdsløshedskasse yder, blev sat til gennemsnitlig 1 Kr. ugentlig eller rundt regnet 50 Kr. aarlig — Gennemsnittet af Ydelsen i Aaret 1921—22 er 66 Kr. 32 Ø. —, vilde det med Statens og Kommunens Bidrag efter § 16, selv uden Reduktion af de nuværende Maksimumsbeløb, som er 4 Kr. for Forsørgere og 3½ Kr. for Ikke-Forsørgere, beregnet efter Gennemsnitsudbetalingen, som er ca. 3 Kr. pr. Medlem, være tilstrækkeligt til at udrede Understøttelse til 80 000 Personer i 90 Dage eller 40 000 Personer i 180 Dage eller 27 000 Personer i 270 Dage, foruden at der vilde kunne afholdes Administrationsudgifter til ca. 1 Mill. Kr. Man vilde kunne føre Forsikringsprincippet igennem og komme bort fra det mere eller mindre udviklede Understøttelsesprincip, der for alle Parter er lidet tiltalende. Hver 10 Ø.s Nedsættelse af det ugentlige Medlemsbidrag vil give Kasserne ca. 2,3 Mill. Kr.s Mindreindtægt om Aaret og dermed nedsætte Ydelsen for henholdsvis 8 000,